

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/70–9/2013. P.

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása
Előadó: dr. Nánási Zoltán r. hdgy.

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a **szolnoki** lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 353/2013. (XI. 26.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2013. január 9-én kelt elektronikus beadványában – melyet 2013. január 11-én aláírásával is megerősített – fordult a Panasztestülethez a vele szemben 2013. január 1-jén, Szolnokon fogantatosított rendőri intézkedéssel szemben panasszal.

Beadványában leírta, hogy 2013. január 1-jén, a Szolnok Kossuth téren tartott szilveszteri rendezvényen vett részt az élettársával, amikor őket három rendőr igazoltatta, mivel „családi vita” alakult ki közöttük. A három rendőr közül kettőnek hiányzott az „azonosítója”, kérésre sem igazolták magukat. Fellépésüket „fenyegetőnek” ítélte meg a panaszos. A rendőrök sokáig várokoztatták őket, és a panaszos kérdésére, hogy meddig kell még várniuk, az egyik rendőr durva hangnemben válaszolt. A panaszos erre „kikelt magából”, majd amikor „felháborodása fokozódott”, vele szemben bilincselést alkalmaztak, majd a Kossuth téren álló rendőrautóhoz kísérték, melynek megalázó módját a panaszos külön is sérelmezte. Leírta továbbá, hogy sem a bilincs alkalmazására nem figyelmeztették, sem a jogairól nem tájékoztatták.

Megbilincselése után a Szolnoki Rendőrkapitányságra állították elő, ahol két órát töltött el, a jogairól szóló tájékoztatót pedig csak szabadon bocsátásakor kapta meg, illetve írták alá vele, hogy átvette. A panaszos megítélése szerint a vele szemben fogantatosított intézkedések megalázóak és felháborítóak voltak, erre tekintettel kérte a Panasztestület vizsgálatát.

A beadványban foglaltak szerint a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

- a vele szemben fogantatosított igazoltatást;
- a rendőrök szolgálati fellépésének módját és azonosítási kötelezettségük elmaradását;
- az intézkedés (igazoltatás) hangnemét;
- a vele szemben alkalmazott bilincshasználatot, valamint gépjárműhöz kísérésének módját;
- a vele szemben fogantatosított előállítást;
- jogairól való hiányos, illetőleg késedelmes tájékoztatást.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában az alábbiakat állapította meg:

- a helyszínen történtek intézkedési kötelezettséget keletkeztettek, az igazoltatás jogalapja tekintetében a panaszos alapjogai nem sérültek;
- nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez való joga az igazoltatás során felvett adatai tekintetében;
- az előállítást a Panasztestület aránytalannak ítélte, emiatt sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga;
- sérült a panaszos emberi méltóságához való joga a bilincs alkalmazása miatt;
- a kényszerítő eszköz alkalmazására vonatkozó előzetes figyelmeztetés kérdésében a Panasztestület nem tudott állást foglalni;
- a szolgálati fellépés módját illetően azonban megállapítható a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme;
- a hímzett névkitűző elhelyezésével kapcsolatosan a Panasztestület nem állapított

meg alapjogsértést, a névkitűző elhelyezésének hiányával kapcsolatban azonban igen;

- az intézkedés hangnemét illetően, valamint az előállítás során adandó tájékoztatások kapcsán a Panasztestület nem tudott érdemben állást foglalni.

A megvalósult alapjogsérelem a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

A Panasztestület megküldött állásfoglalására figyelemmel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2012. december 23-án kelt panaszbeadványa;
- a Szolnoki Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály KMB Alosztály vezetőjének 16010-105/2-1/20132. P. sz. jelentése;
- 16801/73-1/2013. szabs. sz. szabálysértési határozat;
- 16010/7/2013. id. sz. rendőri jelentés;
- 16010/6/2013. id. sz. feljelentés szabálysértési ügyben;
- 16010/6/2013. id. sz. jelentés előállítás végrehajtásáról / kényszerítő eszköz alkalmazásáról;
- szám nélküli Igazolás az előállítás időtartamáról, valamint Tájékoztató az előállított / elővezetett személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről;
- 116 1706 sz. Mentési dokumentációs lap.

IV.

A Panaszos által kifejezetten nem panaszolt, de a Panasztestület állásfoglalásában érintett pontokat (személyes adatok védelméhez való jog) az alábbiakban érdemben nem vizsgáltam, mivel a Fővárosi Bíróság több korábbi ítéletében (pl. Fővárosi Bíróság 20.K.33.505/2010/6. számú ítélete) is kifejtette, hogy „(...) mind az FRP-nek, mind pedig az alperesnek csak az a kötelessége, hogy a felperesi panaszban rögzítetteket vizsgálja, és ebben a körben jogszabályi hivatkozással alátámasztottan érdemben állást foglaljon.”

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott kifogások kapcsán álláspontom a következő:

1.) A panaszos sérelmezte a vele szemben fogantatosított igazoltatást.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerint:

„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján:

„A rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani”

A rendelkezésre álló bizonyítási eszközök alapján az igazoltatás tekintetében az alábbi tényállás állapítható meg:

Az erősen ittas állapotban lévő panaszossal és élettársával szemben 2013. január 1-jén 01:45 órakor P. Sándor r. őrmester, – aki polgárőrrel teljesített szolgálatot – intézkedést kezdeményezett, mivel azt észlelte, hogy tőle kb. 20 méterre két személy lökdösődik, dulakodik. A megkezdett intézkedés során látta, hogy a panaszos ajkán friss, vérző sérülés látható. Ekkor igazolásra szólította fel a panaszost és élettársát, akik közölték az intézkedő rendőrrel, hogy „hagyja őket békén”, majd a helyszínről el akartak távozni. A panaszos saját, többdiplomás végzettsége és a vele szemben intézkedést lefolytató rendőrök iskolai végzettsége között vont párhuzamot, továbbá őket – minősíthetetlen hangnemben („*mi a faszt akartok ti nyolc osztályos barmok, a kurva anyátokat, semmi közötök ehhez az ügyhöz*”) – sértegette.

Az intézkedő rendőr segítséget kért a helyszínre, mivel a panaszosnak és élettársának cselekménye felvetette a garázdaság, illetőleg a testi sértés bűncselekmény elkövetésének gyanúját, és ennek alapján a friss sérülések keletkezésének körülményeit is tisztázni kellett.

A fentiek alapján fennállt az igazoltatáshoz szükséges, az Rtv. 13. §-ában megkövetelt ok, mely intézkedési kötelezettséget eredményezett, alappal lehetett ugyanis arra következtetni, hogy a panaszos és élettársa egymás sérelmére jogsértést követett el. **A panaszt az igazoltatás tényére és jogalapjára vonatkozóan ezért elutasítom.**

2.) A panaszos sérelmezte a rendőrök szolgálati fellépésének módját és azonosítási kötelezettségük elmaradását.

Az Rtv. 20. §-a alapján:

„(1) A rendőrt az intézkedés során

a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy

b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye

igazolja.

(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

(3) A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.

(4) Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. §-a alapján:

„(1) Az intézkedést a rendőr - az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelegéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.

(2) A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel az (1) bekezdésben meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.”

A rendelkezésre álló rendőri jelentések arra nem tartalmaznak utalást, hogy a név és azonosító szám megadását – az Rtv 20. §-ban meghatározottaktól eltérően – az intézkedés során ne közölték volna a panaszossal. A rendőri intézkedést kezdeményező P. Sándor r. őrmester az intézkedésének kezdetekor, majd az intézkedés során a helyszínre megerősítő erőként megérkező két rendőr az érkezésekor a napszaknak megfelelően köszönt, valamint közölték nevüket és rendfokozatukat, amit az intézkedés alá vont nem, vagy rosszul hallhatott a hangos zene és zajok miatt. A panaszos az intézkedés alatt többször kijelentette, hogy a rendőröket, „M. Károlyt és P. Sándort” fel fogja jelenteni (a jelentés alapján a panaszos a rendőrök neveit összekeverte egymással).

A rendőrök az intézkedést követően ismételtelen közölték nevüket, azonosító számukat, illetve M. Zsolt r. őrnagy a panaszos részére mindezeket külön fel is írta, mivel az intézkedés során a panaszos több esetben a rendőröket a vezetéknevük és keresztnévük felcserélésével szólította meg.

Mivel a panaszos a rendőrök nevének és azonosító számának megadásával tett panaszt, – tehát ezen adatokról eleve tudomása volt –, ez a körülmény is azt támasztja alá, hogy a szükséges tájékoztatást a panaszos megkapta. **A fentiekre tekintettel a panasz ezen részét elutasítom.**

3.) A panaszos sérelmezte az intézkedés (igazoltatás) hangnemét.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése alapján:

„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az 1. és 2. pontban már idézett rendőri jelentések alapján megállapítható, hogy – az erősen ittas állapotban lévő – panaszossal szemben intézkedő rendőrök végig megtartották az intézkedés kulturált hangnemét, a panaszos viszont őket több alkalommal, a már idézett módon és hangnemben sértegette, illetőleg verbálisan támadta őket az intézkedés miatt. A panaszos a fenti, erőszakos, agresszív cselekményét annak ellenére sem fejezte be, hogy arra több alkalommal felszólították, ehelyett az intézkedő rendőröket továbbra is szidalmazta. **A fentiek alapján a panasz ezen részét – mint alaptalant – elutasítom.**

Megjegyezni kívánom, hogy a panaszos alkoholos befolyásoltságára utaló adat az Országos Mentőszolgálat 116 1706 menetlevélszámú *Mentési dokumentációs lapján* található, mely szerint a panaszos alkoholos befolyásoltság alatt állt, valamint beszédzavarai voltak.

4.) A panaszos sérelmezte a vele szemben alkalmazott bilincshasználatot, valamint gépjárműhöz kísérésének módját.

Az Rtv. 48. §-a alapján:

„A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

- a) önkárosításának megakadályozására,*
- b) támadásának megakadályozására,*
- c) szökésének megakadályozására,*
- d) ellenszegülésének megtörésére.”*

Az intézkedő rendőrök kényszerítő eszközként a bilincset az előállítás végrehajtásáról történő döntést és annak szóbeli közlését követően közvetlenül a gépjárműhöz kísérést megelőzően alkalmazták az intézkedés során. A bilincs a konkrét tények és körülmények ismeretében, mint megelőző védelmi eszköz került felhelyezésre, kizárólag a kísérés során, majd az előállító helyiségben történő elhelyezésig, melyet az intézkedéssel érintett három fő hajtott végre. Az intézkedés helyszínétől kb. 70 méterre lévő szolgálati gépjárműhöz történő biztonságos kísérés a rendezvényen jelenlévő tömeg elkerülésével biztosítható volt, mivel a nagy számú jelenlévő miatt a gépjárműhöz történő eljutás más útvonalon nem volt sem lehetséges, sem indokolt.

A bilincselés alkalmazása – figyelemmel az intézkedés alá vont személy alkoholos befolyásoltságára és ennek esetleges hirtelen magatartásbeli következményeire, a rendőri intézkedést kiváltó, valamint az intézkedés során tanúsított viselkedésére – álláspontom szerint az intézkedés eredményes befejezéséhez indokolt (arányos) volt és jogszerű. Ezt támasztja alá az Rtv. 48. §-ához fűzött indokolás szövege is, mely szerint *„A bilincs a további ellenszegülés, a szökés (...) megakadályozására szolgáló megelőző, védelmi jellegű kényszerítő eszköz. Ennél fogva alkalmazása előzetes ellenállás tanúsítása nélkül (...) is szóba jöhet.”*

A panaszossal szemben alkalmazott bilincs használata a fentiek alapján jogszerű volt, mivel a panaszos magatartásából arra lehetett következtetni, hogy megpróbálja kivonni magát a rendőri intézkedés alól, így az **álláspontom szerint nem sértette a panaszos emberi méltóságához való jogát. Panaszát ezek alapján elutasítom.**

5.) A panaszos sérelmezte a vele szemben foganatosított előállítást.

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése alapján:

„A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdése alapján:

„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,

f) aki a szabálysértést az abba hagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, (...)"

Az Rtv. 33. § (3)–(4) bekezdései alapján:

„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

(4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. tv. (a továbbiakban: Sztv.) 216. §-a alapján:

„Aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmessé válik, szabálysértést követ el.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 31. §-a alapján:

„(5) Az előállító egységben történő elhelyezést megelőzően a fogvatartott személynél lévő tárgyakról az 1. mellékletben meghatározott, letéti tárgyakról szóló, 3 példányos jegyzéket kell készíteni. A letétként kezelt fizetőeszközt címletenként és – amennyiben sorszámmal rendelkezik – sorszám szerint, a többi letétként kezelt tárgyat megnevezésük, számuk és egyedi azonosítást lehetővé tevő jellemzőik feltüntetésével kell a jegyzékben feltüntetni. A jegyzék eredeti példánya a letét őrzési helyén, a másolati példányok közül egy a fogvatartottnál, egy pedig az átíró tömbben kerül elhelyezésre.

(7) Elhelyezéskor a fogvatartottat nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról. Betegség vagy sérülés esetén orvosi ellátásban kell részesíteni, ruházatát támadás vagy önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából a felügyeletet ellátó rendőrnek át kell vizsgálnia. A ruházat átvizsgálását a fogvatartottal ellentétes nemű személy nem végezheti, valamint nem lehet jelen, kivéve, ha az átvizsgálás technikai eszközzel történik.

(8) A fogvatartás biztonsági követelményeire figyelemmel, valamint az esetleges önkárosítás megelőzése érdekében az előállító helyiségben a fogvatartott saját tulajdonú alsó- és felsőruházatát nadrágszija nélkül, lábbelijét cipőfűző nélkül tarthatja magánál.

(9) Gondoskodni kell az előállító helyiségben elhelyezett, azonos ügyben fogvatartott személyek, a férfiak és nők, a felnőtt korúak és a fiatalok elkülönítéséről, valamint rendkívüli őrzésével biztosított őrzéséről.

(10) Az előállító egységben történő elhelyezéssel egyidejűleg a fogvatartott elhelyezéséről a 2. melléklet szerinti nyomtatványt kell kitölteni, amely tartalmazza

- a) a fogvatartott személy személyazonosító adatait,
- b) az elhelyezés kezdő és befejező időpontját, nap, óra, perc megjelöléssel,
- c) a felügyeletet ellátó nevét, rendfokozatát, valamint
- d) az étkeztetésre vonatkozó adatokat.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 10. §-a alapján:

„A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetve az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet észlelése esetén – az Rtv. 37. §-ában meghatározott intézkedések végrehajtása során – a helyszínen

a) tájékozik, azonnali elsődleges jelentést tesz, az esemény jellegétől függően a veszély elhárításában közreműködni kötelezettek riasztja,

b) gondoskodik az életmentésről és az elsősegélynyújtásról.”

A rendelkezésre álló rendőri jelentések alapján a panaszos figyelemét a rendőrök többször felhívták, hogy az intézkedésnek engedelmességen, melynek a sorozatos felszólításra sem tett eleget, ezáltal megszegte az Rtv. 19. § (1) bekezdésben foglaltakat. A fentiek alapján a panaszos cselekményével jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését valósította meg.

A panaszos előállításának megkezdésére jogalapot szolgáltatott az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának azon fordulata, mely alapján előállítható, aki a szabálysértést az arra irányuló felszólítás ellenére tovább folytatja. A panaszos helyszínen tanúsított, az intézkedést indokolatlanul hátráltató, annak többszöri felszólítás ellenére sem engedelmességen magatartása kellő jogalapot biztosított az előállításra. Az Rtv. ugyanezen pontjának további fordulata, melyre a Panasztestület az indoklásában utal – ti. hogy „*akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható*” – az előállítás foganatosításának nem szükséges feltétele.

Az intézkedő rendőrök a panaszos szabálysértést megvalósító magatartását mérlegelve döntöttek az előállítás foganatosítása mellett, melynek során arra is figyelemmel voltak, hogy az intézkedés alá vont személy többszöri felszólítás ellenére sem tanúsított együttműködést, erősen ittas állapota miatt trágár hangnemben kiabált a rendőrökkel. Álláspontom szerint a panaszos magatartása hatványozottan hozzájárult ahhoz, hogy vele szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítsanak, amely a hivatkozott törvényi feltételeknek megfelelt.

Az intézkedés során az előállítás időtartama a beszállítást, az előállító helyiségbe történő befogadást, az orvosi ellátás időtartamát, és a személyes szabadság korlátozásáról készülő elengedhetetlenül szükséges iratmunka időtartamát foglalta magában.

Az előállító helyiségbe történő elhelyezést megelőzően az Rtv.-ben és Szolgálati Szabályzatban előírt adminisztratív teendőket végre kell hajtani, és a megadott formában írásban dokumentálni kell. Az intézkedés során az előállítás időtartamának elhúzódását a panaszos előállító helyiségbe történő elhelyezése előtt a jogainak és kötelezettségeinek az ismertetése, valamint a tájékoztatók átadása során tanúsított magatartása eredményezte, mivel – a rendelkezésre álló adatok alapján – kérésének megfelelően a hivatkozott jogszabályok részére el lettek magyarázva. Ezeket a feladatokat az intézkedést foganatosító állomány hajtotta végre.

A panaszoson keletkezett, de láthatóan friss sérülések elsősegélynyújtás keretében történő orvosi ellátásának biztosítására a Szolgálati Szabályzat 10. §-ának előírásai alapján került sor.

Megállapítást nyert, hogy a személyi szabadságot korlátozó intézkedés jogalapját képező jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés miatt indult eljárás a 2013. január 18. napján kelt 16801/73-1/2013.szabs. számon keletkezett határozattal fejeződött be. A szabálysértési eljárás során a panaszost 40.000 Ft pénzbírsággal sújtotta a hatóság, mely határozat 2013. február 3. napján jogerőre emelkedett tekintettel arra, hogy a panaszos azzal szemben meghallgatási kérelmet nem terjesztett elő, a részére kiszabott összeget 2013. február 18. napján befizette.

A fentiek elbírálása kapcsán fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a panaszost több alkalommal felszólították, hogy az intézkedőkkel működjön együtt, a rendőri intézkedést ne akadályozza. A felszólítások ellenére a panaszos nem működött együtt, megpróbálta kivonni magát a rendőri intézkedés alól, holott az Rtv. 19.

§ (1) bekezdése értelmében – „A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.” – a rendőr „utasításának” engedelmeskednie kellett volna.

A Legfelsőbb Bíróság egy másik eset kapcsán korábban megállapította, hogy: „(...) a felperes rendőri intézkedéssel szembeni panasz megtételével fejezheti ki egyet nem értését az ellene foganatosított intézkedéssel szemben, azonban a helyszínen – ellenszegülésével – nem bírálhatja felül a rendőri intézkedés jogszerűségét, a rendőri felszólításnak egyet nem értés esetén is köteles eleget tenni.(...)”¹

Álláspontom szerint a fent leírtak alapján a személyi szabadságot korlátozó intézkedés, valamint annak időtartama nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz való jogát, panaszát erre tekintettel elutasítom.

6.) A panaszos sérelmezte jogairól való hiányos, illetőleg késedelmes tájékoztatását.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján:

„(4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

A panaszos tájékoztatásának hiányosságát illetően a rendelkezésre álló – szám nélküli – Igazolás az előállítás időtartamáról, valamint Tájékoztató az előállított / elővezetett személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről elnevezésű dokumentumok a panaszos részére átadásra kerültek, melyeknek átvételét, valamint azt, hogy az abban foglaltakat megértette és tudomásul vette, a panaszos saját kezű aláírásával igazolta.

A panaszossal szemben intézkedő rendőrök 16010-105/2-1/2013. P. sz. jelentése alapján a panaszossal, akinek magatartása ekkorra már „adekvátabbá” vált, az előállító helyiségbe történt elhelyezés előtt ismertették jogait és kötelezettségeit. Az erről szóló tájékoztatót is átadták a panaszosnak, aki további kérdéseket tett fel, melyekre a magyarázatot is megkapta. A rendőri jelentésben olvasható továbbá, hogy a panaszos „feltett kérdéseinek részünkről [az intézkedő rendőrök részéről] történő megválaszolásával láthatóan nem az információk megértését akarta elérni, mivel azokhoz folyamatosan cinikus, kötekedő megjegyzéseket fűzött, ezért az huzamosabb ideig tartott, kommunikációja inkább megleckéztető, degradáló jellegű volt.”

A fentiek alapján a panasz ezen részét – mint alaptalant – elutasítom.

V.

¹ Lásd: BH2009. 382 – Az előállítás jogszerű annak a szabálysértést elkövetőnek, aki a rendőri intézkedésnek ellenszegül, és a demonstráció szándékával nem hagy fel (1994. évi XXXIV. törvény 33. §, 92.§, 93. §, 1989. évi III. törvény 2. §)

A Panasztestület állásfoglalásában tett megállapításokkal a határozat IV. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. §-a, 100. § (1) bekezdés e) pontja, valamint 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, a 13. § (1) bekezdése, 18. § (1) bekezdése, 19. §-a, a 29. § (1) bekezdése, 33. §-a, a 39. § (1) bekezdése, a 48. §-a, a 92. § (1) és (3) bekezdései, a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései, 97. § (1) bekezdés h) pontja;
- a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. tv. 216. §-a;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 5. §-a, 10. §-a, 31. §-a.

Budapest, 2014. február 10.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**